

IZVOD IZ ZAPISNIKA

S 31. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 19. studenog 2020. godine.

Čl. 53.

Na zaprimljeno rješenje o naknadi troškova prijevoza uložio sam, zajedno s ostalim kolegama, zahtjev za zaštitu svojih prava.

Prema Tumačenju br. 11/53 od 21. ožujka 2018. godine, ako je poslodavac kao najkraću rutu od mjesta prebivališta/boravišta službenika i namještenika do mjesta rada utvrdio relaciju koja obuhvaća cestu s naplatom, službenik i namještenik ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza u visini od 1 kune po prijednom kilometru i trošak cestarine uz predočenje ispisa elektroničke naplate cestarine na ime zaposlenika.

Kako prebivam u Županji i radim u PGP Bajakovo, koja se nalazi na autocesti A-3 i nema organiziranog prijevoza, time mi se računa najkraća ruta putovanje autocestom A-3, za što mi nisu uračunati troškovi cestarine u iznosu od 15 kuna u jednom smjeru, dakle, 30 kuna u oba smjera. Prema gore navedenom Tumačenju, da bih ostvario pravo na stvarni trošak u iznosu od 30 kuna, po svakom dolasku na posao bih morao predočiti ispis elektroničke naplate cestarine na ime zaposlenika.

Samim Tumačenjem je nejasno što će se dogoditi sa službenicima koji nemaju uređaj za elektroničku naplatu cestarine i kako će se njima obračunavati stvarni troškovi koje ima? Isto tako, kako će se retroaktivno obračunavati troškovi, budući da se odredba o povećanju naknade s 0,75 kn na 1,00 kn po prijednom kilometru primjenjuje od 1. prosinca 2017. godine, dok je predmetno Tumačenje od 21. ožujka 2018. godine. Odnosno, da li će se isti obračunavati po „staroj“ kilometraži (kada se računala ruta bez cesta s naplatom) uvećanoj za 0,25 kn/km ili po „novoj“, dakle, bez uvećanja za iznos cestarine, ukoliko službenik nije tada imao ENC uređaj? Umjesto da se povećanjem iznosa za prijedeni kilometar uvećaju materijalna prava službenika i namještenika, meni i ostalim službenicima su zapravo smanjena.

Nadalje, ENC uređaji su privatno vlasništvo svakog pojedinca i temeljem čega se može tražiti ispis iz takvih uređaja kojega mogu koristiti i druge osobe kojima to vlasnik omogućiti? Npr., ukoliko sam ja vlasnik uređaja i koristim ga na istoj relaciji u privatne svrhe ili ga koristi moja supruga ili treća osoba kojoj ja to omogućim na relaciji kojom putujem na posao, kako će se razlučiti što će mi biti priznato kao stvarni trošak dolaska na posao i odlaska s posla? Zašto bih ja ili netko drugi takve privatne podatke morao dostavljati nekom drugom radi ostvarivanja svojih prava? Smatram apsurdnim da se moram odreći svojih zaštićenih prava da bih ostvario pravo na naknadu stvarnih troškova prijevoza, dok se svim ostalim službenicima to pravo osigurava automatskim množenjem prijednih kilometara.

Navedenim tumačenjem pojedini službenici se stavljaju u neravnopravan položaj u odnosu na ostale službenike koji ničim ne moraju dokazivati relacije i način putovanja na posao, već im se broj dolazaka na posao pomnoži s brojem kilometara, za što im se isplaćuje iznos u visini 1 kune po kilometru.

Dakle, ako ne koristim svoj ENC uređaj, kako će mi se isplatiti naknada troškova prijevoza? Da li će mi se priznati naknada u iznosu od 1 kune po kilometru bez cijene cestarine? Po tome ispada da ne bih smio putovati na posao s kolegom da bi mi se priznalo pravo na iznos cestarine, dok bi drugi službenici ostvarili isto bez ikakvih dokazivanja i zadiranja u privatne

podatke? Znači li to da će svaki službenik koji dobiva novčani iznos u visini mjesečne karte morati ostvariti to pravo pokazivanjem i kupovinom mjesečne karte na ime zaposlenika?

Mišljenja sam da se vašim tumačenjem narušava privatnost svakog službenika koji ima „nesreću“ da mora putovati cestom s naplatom, da se isti stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na ostale službenike te da se u vezi primjene tog Tumačenja može raspravljati i o elementima mobbinga.

Stoga predlažem da Komisija donese sljedeće tumačenje, koje će biti prihvatljivo i službenicima i poslodavcu:

„Ako je poslodavac kao najkraću rutu od mjesta prebivališta/boravišta službenika i namještenika do mjesta rada utvrdio relaciju koja obuhvaća cestu s naplatom, službenik i namještenik ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza u visini od 1 kune po prijednom kilometru uvećano za trošak cestarine za korištenje dionice ceste s naplatom po službenom cjeniku Hrvatskih autocesta d.o.o. ili koncesionara dionice za svaki dolazak i odlazak s posla.“

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 11/53 od 21. ožujka 2018. godine, Pojašnjenje uz Tumačenje br. 11/53 od 23. svibnja 2018. godine, te Tumačenje br. 31/53 od 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 53.

Državnoj službenici kojoj se temeljem njezine izjave isplaćuje naknada troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla u visini mjesečne karte javnog prijevoznika Autoturist Samobor. Obzirom da na dijelu udaljenosti nije organiziran mjesni prijevoz i to od mjesta prebivališta do najbliže stanice javnog prijevoznika Autoturist Samobor, državnoj službenici se isplaćuje naknada u visini od 1 kune po prijednom kilometru za navedenu udaljenost koja je veća od 2 kilometra.

Predmetna autobusna linija (Samobor-Sveta Nedjelja-Zagreb) prometuje do Autobusnog kolodvora u Zagrebu, te na putu do zadnjeg odredišta staje se na službenoj stanici koja je udaljena oko 500 metara do mjesta rada državne službenice. Da li državna službenica ostvaruje pravo i na isplatu naknade troškova u visini 1/12 cijenc godišnje karte mjesnog prijevoznika (u ovom slučaju ZET-a)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje br. 30/53 od 2. prosinca 2019. godine te daje sljedeći odgovor:

Isto tumačenje se primjenjuje i prilikom utvrđivanja prava na naknadu troška prijevoza za dio udaljenosti od stanice međumjesnog prijevoza do adrese rada.

Čl. 13.

S obzirom na odredbe članaka 13. i 20. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike te na odredbu članka 77. stavka 1. Zakona o radu, sukladno kojoj radnik ima za svaku kalendarsku godinu pravo na godišnji odmor od najmanje 4 tjedna, dok maloljetnik i radnik koji radi na poslovima na kojima, uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije moguće zaštititi radnika od štetnih utjecaja u trajanju od najmanje 5 tjedana, ovim putem tražimo odgovor na sljedeći upit:

Da li službeniku i namješteniku na poslovima s posebnim ili otežanim uvjetima rada osnovica za izračun godišnjeg odmora iznosi 20 ili 25 radnih dana?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/19 od 7. veljače 2018. godine te Tumačenje br. 2/19 od 23. svibnja 2018. godine.

Čl. 53.

Imajući u vidu odredbe članka 53. stavaka 8. i 10. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, smatram da je u mom slučaju pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Naime, smatram da jedna od međumjesnih autobusnih linija Samobor-Sveta Nedjelja-Zagreb, koja prometuje do Autobusnog kolodvora u Zagrebu, ne isključuje korištenje mjesnog prijevoza u Zagrebu, odnosno da ostvarujem pravo na korištenje gradskog prijevoza ZET-a, kao i naknadu u visini 1/12 cijene godišnje karte.

Stoga molim pojašnjenje ostvarujem li u konkretnom slučaju pravo na isplatu naknade troškova u visini 1/12 cijene godišnje karte mjesnog prijevoznika (u ovom slučaju ZET-a)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje br. 30/53 od 2. prosinca 2019. godine te daje sljedeći odgovor:

Isto tumačenje se primjenjuje i prilikom utvrđivanja prava na naknadu troška prijevoza za dio udaljenosti od stanice međumjesnog prijevoza do adrese rada.

Čl. 9. st. 2.

Predsjednik Carinskog sindikata Hrvatske, koji je ujedno i sindikalni povjerenik Podružnice Rijeka, podnio je zahtjev za dostavu evidencija o radu za sve carinske službenike koji rade u turnusima ili smjenama u graničnim carinskim uredima, u Službama za robno granične procedure u Carinskim uredima i u Sektoru za mobilne jedinice od siječnja 2018. godine pa nadalje, te planove rasporeda rada za tekući (7.) mjesec 2018. godine.

Slijedom navedenog, molimo tumačenje članka 9. stavka 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, odnosno da li čelnik tijela ima obvezu dostaviti evidencije radnog vremena za sve službenike raspoređene u navedenim ustrojstvenim jedinicama (u kojima radi oko 1200 službenika) ili se isto odnosi na situaciju kada pojedini službenik, odnosno sindikalni povjerenik zatraži pojedinačno za službenika, člana sindikata, odnosno člana podružnice Rijeka uz privolu službenika sukladno Zakonu o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka („Narodne novine“, br. 42/18)?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/9.

Evidenciju radnog vremena iz članka 9. stavka 1. Kolektivnog ugovora može zatražiti sam službenik i namještenik za sebe ili u njegovo ime povjerenik sindikata kojeg je član uz njegovu pisanu suglasnost.

Čl. 33.

Molim Vas da se utvrde pravovaljani razlozi zbog kojih mi je onemogućeno daljnje obrazovanje u Kraljevini Danskoj. Naime, smatram da sam odlukom, koju je donijela komisija Uprave za posebne poslove sigurnosti, na određeni način diskriminiran iz razloga što je nekolicini drugih policijskih službenika Uprave za poslove posebne sigurnosti produženo korištenje neplaćenog dopusta.

Napominjem da vlastito obrazovanje snosim o osobnom trošku te smatram da svojom produženom odsutnošću ne bih dovodio u pitanje izvršenje službenih zadaća.

Smatrajući kako će znanje još jednog stranog jezika pridonijeti kvaliteti izvršenja mojih službenih budućih zadaća kao policijskog službenika, molim Vas da mi se produži korištenje neplaćenog dopusta u trajanju od još jedne godine.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike tumači odredbe Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Postavljeni upit ne odnosi se na tumačenje odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 53. st. 1.

Da li pravo na naknadu troškova prijevoza ostvaruje službenik ako je udaljenost samo u jednom smjeru, bilo od mjesta prebivališta do mjesta rada ili obrnuto, najmanje dva kilometra ili udaljenost u oba smjera mora iznositi najmanje dva kilometra? Odnosno, ako udaljenost u jednom smjeru iznosi najmanje dva kilometra, a u drugom smjeru udaljenost iznosi manje od dva kilometra, da li će službenik ostvariti pravo na naknadu troškova prijevoza u potpunom (100%) ili polovičnom iznosu (50%) ili to pravo uopće neće ostvariti?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje br. 16/53 od 14. lipnja 2018. godine.

Čl. 53. st. 10.

1. Kako obračunati/isplatiti naknadu troškova prijevoza ako se službeniku ili namješteniku isplaćuje 1/12 cijene godišnje karte, tj. da li se istom naknada obračunava na način da se 1/12 cijene godišnje karte podijeli s brojem radnih dana u mjesecu i pomnoži s brojem dolazaka službenika ili namještenika na posao, s time da se naknada neće obustavljati ukoliko je isti bio odsutan s posla dva dana?

2. Kako obračunati/isplatiti naknadu troškova prijevoza ako službenik ili namještenik ostvaruje pravo na naknadu cijene mjesečne karte, tj. da li se istom naknada obračunava na način da se cijena mjesečne karte podijeli s brojem radnih dana u mjesecu i pomnoži s brojem dolazaka službenika ili namještenika na posao, s time da se naknada neće obustavljati ukoliko je isti bio odsutan s posla dva dana?

U vezi navedenih upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 4/53 od 2. ožujka 2018. godine, Tumačenje broj 18/53 od 30. svibnja 2019. godine, te Tumačenje broj 36/53 od 19. svibnja 2020. godine.

Čl. 53.

U tijeku je donošenje rješenja kojima se pojedinim zaposlenicima u dijelu mjeseca odobrava rad od kuće. Nastavno na Uputu Ministarstva pravosuđa i uprave, te navod da zaposlenicima koji rade od kuće ne pripada pravo na naknadu putnog troška za vrijeme rada od kuće (što je apsolutno u redu kod naknade po kilometru), molimo žurno tumačenje kako u navedenim slučajevima obračunati naknadu putnog troška kada zaposlenik ima pravo na naknadu u visini mjesečne karte ili naknadu u visini 1/12 godišnje karte, te ako je dio mjeseca dolazio na posao, a dio mjeseca radio od kuće.

Da li je i na koji način moguće dijeliti, odnosno obračunati ove naknade po broju dolazaka na posao, a koje su po Kolektivnom ugovoru i tumačenjima Zajedničke komisije isplaćivane na nivou cijelog mjeseca ako je zaposlenik došao na posao barem 1-2 puta u tom mjesecu?

U slučaju da zaposlenik prima naknadu mjesečne karte, za koju u cjeniku prijevoznika nema cijene pojedinačne ili dnevne karte, kao obračunati npr. 10 dolazaka na posao?

Slučaj isplate naknade 1/12 godišnje karte za npr. 10 dolazaka u mjesecu, da li je moguće onda već umanjenu cijenu 1/12 godišnje karte dijeliti sa brojem Radnih dana u mjesecu i pomnožiti sa brojem dolazaka navedenog zaposlenika?

I najvažnije pitanje, da li su obračunom putnog troška na navedeni način (sukladno Uputi Ministarstva pravosuđa i uprave) umanjnjem (mjesečne i 1/12 godišnje karte) zaposlenici koji rade od kuće dovedeni u nepovoljniji položaj u odnosu na sve druge koji primaju istu naknadu, a dio mjeseca ne dolaze na posao zbog bolesti, godišnjeg odmora, dužeg službenog puta i slično? Molimo žurno Vaše mišljenje kako bi ispravno postupili.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 36/53 od 19. svibnja 2020. godine, koje se u točki 2. i 3. treba primijeniti i u okolnostima organizacije rada koje su nastale zbog pandemijske situacije izazvane virusom SARS-CoV-2.

Točke 1. i 4. mogu se primijeniti samo u situaciji obustave javnog prijevoza.

Čl. 53.

Službenica Kaznionice u Lepoglavi, primjerice, dolazi u Lepoglavu iz naselja ili mjesta Knapić, koje jedno od 29 naselja Ivanca prema odredbama Zakona o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 86/06, 125/06 - Ispravak, 16/07 - Ispravak, 95/08 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/10 - Ispravak, 145/10, 37/13, 44/13, 45/13 i 110/15). Službenica, dakle, ima prebivalište u naselju Knapić.

Prema članku 2. Zakona o prebivalištu („Narodne novine“, br. 144/12 i 158/13), prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi.

Mjesto Kaniža koje je navela službenica kao mjesto odakle ima organizirani javni prijevoz i u kojem se nalazi prva stanica javnog prijevoza je jedno od spomenutih 29 naselja ili mjesta Ivanca u kojem ista nema prebivalište ni boravište.

Do mjesta Kaniža službenica ne dolazi pješice, već na posao iz mjesta Knapić u mjesto Lepoglava dolazi osobnim automobilom, kao i ostali službenici i namještenici. Naime, prema našim saznanjima i izjavama službenika i namještenika, niti jedan od njih ne koristi javni prijevoz već na posao dolaze isključivo osobnim automobilom.

Prilikom utvrđivanja prava na naknadu troškova prijevoza imenovanoj službenici, od strane javnog prijevoznika koji obavlja javni prijevoz na ovom području zatraženo je između ostalog postoji li linija javnog prijevoza od mjesta Knapić (mjesto prebivališta imenovane službenice), do mjesta Lepoglava (mjesto rada). Javni prijevoznik nam je odgovorio da ne obavlja javni prijevoz na relaciji Knapić-Lepoglava, jer od mjesta Knapić do mjesta Kaniža nema nikakvog javnog prijevoza, već javni prijevoz postoji od mjesta Kaniža do prema Lepoglavi.

S obzirom na navedeno, imenovanoj službenici je priznato pravo na naknadu troškova prijevoza u visini 1 kune po prijednom kilometru.

Udaljenost od mjesta njezina prebivališta do mjesta rada utvrđena je prema planeru HAK-a na temelju kartografske podloge Google maps i to kao najkraća automobilska ruta sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom), odnosno primjenom kartografske podloge Mireo sukladno Tumačenju Komisije br. 23/53. od 30. svibnja 2019. godine.

Službenica je prema Sindikatu državnih i lokalnih službenika i namještenika uputila pitanje za priznavanje prava naknade troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, ukoliko ne putuje od mjesta njezina prebivališta odnosno boravišta (Knapić), već od prve stanice javnog prijevoza (Kaniža), gdje nema prebivalište niti boravište, a koje je udaljeno od njezina mjesta prebivališta manje od 2 kilometra.

Navedeni Sindikat je odgovorio službenici da ostvaruje naknadu troškova prijevoza u visini cijene karte javnog prijevoza i to godišnje ili mjesečne ili pojedinačne karte te da nije bitno u kojem se mjestu nalazi stanica javnog prijevoza s koje je prijevoz organiziran.

Pored navedenog, smatramo da bi se u konkretnom slučaju trebalo uzeti u obzir Tumačenje Komisije br. 19/53 od 30. svibnja 2019. godine.

Obzirom na odgovor Sindikata upućenog službenici, izazvana je velika konfuzija među službenicima i namještenicima, s obzirom da je njih 300 počelo postavljati zahtjeve za naknadu troškova prijevoza od stanice javnog prijevoza u drugim mjestima gdje nemaju niti prebivalište niti boravište, a radi znatno veće naknade troškova prijevoza (5-6 puta više), i to retroaktivno s primjenom odredbi Kolektivnog ugovora od 1. prosinca 2017. godine, bez obzira na udaljenost utvrđenu prema najkraćoj automobilskoj ruti primjenom kartografske podloge Mireo u planeru putovanja HAK-a od adrese njihovog prebivališta do mjesta rada u Lepoglavi. Stoga se postavlja pitanje čemu onda služi planer putovanja HAK-a i koje su to meritorne udaljenosti od adrese prebivališta do prve stanice javnog prijevoza, koja se uopće ne spominje u Kolektivnom ugovoru kao osnova za utvrđivanje naknade troškova prijevoza.

Nadalje, navodimo kako u Kaznionici u Lepoglavi ima više službenika koji, primjerice, žice u naselju Vulišinec (jedno od 16 naselja u okviru Lepoglave).

Udaljenost od mjesta prebivališta (Vulišinec) do mjesta rada (Lepoglava) iznosi 3,1 kilometar prema planeru putovanja HAK-a - Mireko karta. Službenik na posao dolazi osobnim automobilom po najkraćoj ruti iz planera putovanja i na toj ruti nema organiziranog javnog prijevoza, pa stoga ostvaruje pravo na naknadu u visini od 124 kunc (za 20 radnih dana).

Prema odgovoru Sindikata, službenik iz mjesta Vulišinec ima mogućnost dolaska na posao od adrese prebivališta (Vulišinec) do prve stanice javnog prijevoza u drugom naselju Rinkovec koja se nalazi u drugoj općini (Bednja), gdje nema prebivalište ni boravište i do koje stanice nema nikakvog javnog prijevoza, ali postoji organizirani javni prijevoz od Rinkovca do mjesta rada u Lepoglavi (2,3 kilometra). Cijena godišnje karte za navedenu relaciju iznosi 511 kunu temeljem čega službenici i namještenici traže da im se isplati navedeni iznos uz retroaktivnu isplatu od 1. prosinca 2017. godine.

Međutim, po drugoj varijanti od mjesta prebivališta (Vulišinec) do prve stanice javnog prijevoza Žarovnica (udaljenost je 3,8 kilometra) nema nikakvog javnog prijevoza, dok isti postoji od Žarovnice preko naselja BVEDENEC i KANIŽA do Lepoglave, tako da ukupna udaljenost od adrese prebivališta (Vulišinec) do Lepoglave iznosi 13,6 kilometra. Cijena godišnje karte za navedenu relaciju iznosi 672 kune temeljem čega službenici i namještenici traže da im se isplati navedeni iznos uz retroaktivnu isplatu od 1. prosinca 2017. godine. Napominjemo da javni prijevoznik AP VARAŽDIN nema liniju javnog prijevoza od mjesta prebivališta (Vulišinec) do Lepoglave, a niti do prve stanice javnog prijevoza u mjestu Žarovnica, odnosno Rinkovec, već potvrđuje o visini godišnje ili mjesečne karte može dati samo za liniju od naselja Žarovnice odnosno Rinkovec do Lepoglave, gdje postoji organizirani javni prijevoz, a u kojim mjestima službenici i namještenici nemaju prebivalište odnosno boravište.

U privitku dostavljamo presliku planera putovanja HAK-a - Mireo karta najkraće rute od adrese prebivališta do mjesta rada na kojoj nema organiziranog javnog prijevoza (3,1 km), kao i prikaz drugih mogućnosti koje se nakon odgovora navedenog Sindikata otvaraju za službenike i namještenike:

OZNAKA A - ruta od adrese prebivališta (Vulišinec) do mjesta rada (Lepoglava) kao najkraća ruta sa suvremenim kolničkim zatorom (asfaltom). Udaljenost iznosi 3,1 km te službenik ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza u visini od 1 kune po prijednom kilometru.

OZNAKA B - ruta od adrese prebivališta (Vulišinec) do prve stanice javnog prijevoza u drugom naselju (Rinkovec) od koje stanice je organiziran javni prijevoz do mjesta rada (Lepoglava), a prema kojoj je udaljenost od mjesta prebivališta do mjesta rada ukupno 4,7 km i prema kojoj bi službenik ostvario naknadu u iznosu od 511 kuna.

OZNAKA C - ruta od adrese prebivališta (Vulišinec) do prve stanice javnog prijevoza u drugom naselju (Žarovnica) od koje stanice je organiziran javni prijevoz do mjesta rada (Lepoglava), a prema kojoj je udaljenost od mjesta prebivališta do mjesta rada ukupno 13,6 km i prema kojoj bi službenik ostvario naknadu u iznosu od 672 kuna.

Slijedom navedenog, pitanja glase:

1. Ostvaruju li službenici i namještenici iz mjesta prebivališta u Vulišincu naknadu troškova prijevoza prema cjeniku javnog prijevoza od prve stanice javnog prijevoza koja se nalazi u drugom mjestu (Žarovnica odnosno Rinkovec) do Lepoglave kao mjesta rada?
2. Ostvaruju li isti pravo na naknadu troškova prijevoza od mjesta prebivališta (Vulišinec) do prve stanice javnog prijevoza u mjestu Žarovnica odnosno Rinkovec na kojoj udaljenosti nema nikakvog javnog prijevoza i u kojem iznosu?

Naime, ističemo kako se na prije opisani način otvara mogućnost mnogobrojnih kalkulacija službenika i biranja prve stanice javnog prijevoza u bilo kojem drugom mjestu neovisno o udaljenosti od mjesta prebivališta ili o pravcu po kojem bi službenik trebao putovati, a samim time i ostvarivanja višestruko veće naknade troškova prijevoza.

Također, trebalo bi u konkretnom slučaju izbjeđavati diskriminaciju i to u odnosu na one službenike i namještenike kojima je utvrđeno da nemaju organiziranog javnog prijevoza, jer ne samo što se tim službenicima isplaćuje naknada u visini 1 kune po prijeđenom kilometru, već im se za svaki dan koji ne provedu na poslu umanjuje naknada prijevoza, dok se ostalim službenicima i namještenicima kojima se isplaćuje cijena godišnje karte koja je višestruko veća (jer nitko ne koristi javni prijevoz) za izostanak s posla naknada ne umanjuje, već im se naprotiv isplaćuje u cijelosti i za mjesec u kojima nisu niti jedan dan na poslu.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 39/53 od 10. rujna 2020. godine.

Čl. 53.

Imam upit koji se odnosi na postupak donošenja odluke o naknadi troškova prijevoza, s obzirom na činjenicu da se javni prijevoz raščlanjuje na organizirani i neorganizirani javni prijevoz.

Smatra li se putovanje autobusom tvrtke Autotrans d.o.o. javnim prijevozom, odnosno da li je u postupku donošenja odluke o naknadi troškova prijevoza potrebno provjeravati da li je određena tvrtka dobila koncesiju za prometovanje određenim relacijama, da bi se zaključilo kako ta tvrtka obavlja usluge javnog prijevoza?

Ukoliko je u konkretnom slučaju riječ o javnom prijevozniku, napominjem kako se u članku 53. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ne navodi rečenica o načinu naknade troškova koji je najpovoljniji za poslodavca.

Naime, upit se postavlja u vezi službenika Ispostave Rab koji putuje osobnim automobilom, a udaljenost od mjesta stanovanja do mjesta rada iznosi 3,62 kilometra.

U postupku donošenja odluke o naknadi troškova prijevoza utvrđeno je postojanje autobusne linije prijevoznika Autotrans d.o.o., dok je uvidom u cijene karata navedenog prijevoznika utvrđeno da ne postoji mogućnost kupnje godišnje i mjesečne karte, već kupnje pojedinačne karte (cijena te karte iznosi 16 kuna za putovanje u jednom smjeru) te kuponske karte za 20 povratnih putovanja (koja se u prethodnim postupcima donošenja odluka o troškovima prijevoza nije smatrala mjesečnom kartom).

Iz Upute i članka 53. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike proizlazi da se službeniku treba isplaćivati naknada troškova prijevoza na temelju pojedinačnih karti, ukoliko je prijevoz organiziran, a ne po kilometraži što je povoljnije za poslodavca. U konkretnom slučaju, iz naših računica obračuna naknada troškova prijevoza u visini cijene pojedinačne karte i po kilometraži proizlazi da je prijevoz prema pojedinačnoj karti daleko skuplji za poslodavca (za više od 500 kuna).

Da li i dalje moramo obračunati naknadu troškova prijevoza na način koji je najpovoljniji za poslodavca, iako taj kriterij više nije predviđen Kolektivnim ugovorom?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 42/53.

U slučaju organiziranog javnog prijevoza, kada ne postoji mogućnost kupnje godišnje odnosno mjesečne karte, državni službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene pojedinačne karte.

Uvjeti i način obavljanja djelatnosti javnog prijevoza uređeni su Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu te se radi o propisu kojeg Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike nije ovlaštena tumačiti.

Čl. 53. st. 1.-3.

Srčani sam bolesnik i u sebi imam ugrađena 4 stenta. Liječnici mi ne preporučuju izlazak i šetnju po hladnom ili vrućem vremenu. Za prijevoz radi dolaska na posao i odlaska s posla koristim javni prijevoz ili osobno vozilo, jer po izračunu udaljenosti u jednom smjeru imam više, a u drugom smjeru manje od dva kilometra?

Mogu li ostvariti pravo na putne troškove, s obzirom na svoje zdravstveno stanje?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 24/53 od 30. svibnja 2019. godine te dalje sljedeći odgovor:

Drugi zdravstveni problemi nisu ugovoreni Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike.

**PREDSJEDNICA
KOMISIJE**

Iva Bolanča

